

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
Zagreb, Savska cesta 41

Broj: S-DO-2424/2017
Zagreb, 25. studenoga 2020.
VIII TŠ/SP

Na broj: St-2351/2017

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stečajni dužnik: ĆUF d.o.o. u stečaju, Zagreb, F. Tenčinija 2a,
OIB: 50616400695

Stečajni vjerovnik: REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA,
Porezna uprava, OIB: 18683136487, zastupana po
Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

vjerovnika Republika Hrvatska,
Ministarstvo financija, Porezna uprava
protiv rješenja Visokog trgovačkog suda
Republike Hrvatske broj PŽ-3502/2020
od 28. rujna 2020.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3502/2020 od 28. rujna 2020. odbijena je kao neosnovana žalba vjerovnika Republike Hrvatske i potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-2351/2017 od 16. srpnja 2020. kojim je potvrđen je stečajni plan u stečajnom postupku nad dužnikom.

Protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3502/2020 od 28. rujna 2020., vjerovnik sukladno odredbi čl. 387. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) podnosi prijedlog za dopuštenje revizije zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu. Podnositelj pri tom ističe da će u prijedlogu postaviti pravno pitanje o kojem nema prakse revizijskog suda.

Prema pravnom shvaćanju s osme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 17. prosinca 2018. revizija iz čl. 382. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) u stečajnom postupku dopuštena je protiv rješenja kojima je odlučeno o predmetu zahtjeva. Podnositelj prijedloga ističe da je rješenjem o potvrdi stečajnog plana odlučeno o predmetu zahtjeva stranaka u stečajnom postupku.

Drugostupanjskom odlukom sud utvrđuje da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 336. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17) kojima je propisano da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu stečajnog plana ako je prihvrat stečajnog plana postignut na nedopušten način, tvrdeći pri tom da je vjerovnik Republika Hrvatska glasovao na ročištu za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu.

U svojoj odluci drugostupanjski sud ne referira se na činjenice iznesene u žalbenom postupku od strane vjerovnika Republike Hrvatske, a kojima vjerovnik ukazuje sudu na postupanje dužnika pri prezentiranju odlučnih činjenica za provedbu predloženog stečajnog plana, a upravo je u žalbi vjerovnik Republika Hrvatska ukazao na postupanje dužnika na način da su odlučne činjenice za provedbu stečajnog plana prikazane na nesavjestan način, odnosno nisu prezentirane cjelovite činjenice u pogledu provedbene osnove stečajnog plana.

Naime, analizom provedbene osnove potvrđenog stečajnog plana proizlazi da će se stečajni vjerovnik prve skupine Gasfin S.A., Luksemburg, namiriti djelomično pretvaranjem dijela tražbine u udio u temeljnom kapitalu stečajnog dužnika u iznosu od 78.879.704,00 kn te novčanom isplatom ostatka utvrđenog potraživanja u iznosu od 253.913.712,78 kn u 8 godišnjih rata pri čemu će nakon predviđenog i provedenog smanjenja i povećanja temeljnog kapitala taj stečajni vjerovnik biti imatelj jednog poslovnog udjela u stečajnom dužniku koji će činiti sto posto temeljnog kapitala stečajnog dužnika.

Provedbena osnova temelji se na financijskom planu i planu rezultata koji predviđa plan prihoda društva Čuf d.o.o. za razdoblje od 2023. do 2031.

Kao cilj stečajnog plana navodi se izgradnja infrastrukture za primanje, pretakanje, skladištenje i preradu tekućih plinova, odnosno da je cilj nastavak djelatnosti radi namirenja stečajnih vjerovnika čija će se tražbina podmirivati iz djelatnosti trgovine i proizvodnje.

U izmjeni stečajnog plana stečajnog dužnika od 14. svibnja 2020., u dijelu pod toč. 1.6.-pregled imovine stečajnog dužnika navodi se da se imovina stečajnog dužnika sastoji isključivo od nekretnina koje se navode nastavno pod navedenom točkom, te se prezentiraju nekretnine na kojima je upisana zabilježba pokretanja postupka izvlaštenja radi izgradnje terminala za ukapljeni prirodni plin (terminal za UPP tj. terminal za LNG) na prijedlog LNG Hrvatska d.o.o. kao korisnika izvlaštenja.

No, u istom dijelu izmijenjenog stečajnog plana navode se i nekretnine stečajnog dužnika oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj i to kao nekretnine koje nisu predmetnom postupka izvlaštenja za

plutajući LNG terminal, te da se poslovne aktivnosti stečajnog dužnika planiraju na onim česticama koje nisu u postupku izvlaštenja za plutajući LNG terminal.

U dijelu izmijenjenog stečajnog plana pod 1.1 gdje se navode planirane poslovne aktivnosti stečajnog dužnika evidentno je da se te aktivnosti temelje na budućem gospodarskom iskorištavanju nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika koje nisu namijenjene korištenju za potrebe plutajućeg LNG terminala. Navodi se da su nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika na lokaciji idealnoj za razvoj poslovanja u sektoru petrokemije, od trgovine i logističkih usluga do proizvodnje i distribucije. Pri tome se na slici 3- Lokacija Ćufa prikazuju nekretnine oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj i to kao nekretnine koje nisu predmet izvlaštenja i na kojima su planirane investicije u izgradnju objekata gospodarske namjene.

Zaključkom suda broj St-2351/17 od 28. veljače 2020. stečajna upraviteljica bila je pozvana da među ostalim navede podatke o nekretninama dužnika koji su predmetom izvlaštenja, no i da dostavi popise nekretnina na kojima se uspostavlja služnost u interesu Republike Hrvatske, navede koliko služnost utječe na vrijednost nekretnina i u kojoj mjeri će izvlaštenje utjecati na provedbu stečajnog plana te da pojasni što se točno planira graditi na nekretninama stečajnog dužnika, u kojim rokovima te da dostavi dokaz o dopuštenosti gradnje, odnosno da dostavi lokacijsku informaciju.

Podneskom od 18. svibnja 2020. stečajna upraviteljica navodi da postupa po zaključku suda od 28. veljače 2020. te u prilogu istog dostavlja tabelarni prikaz opisa zahtjeva iz zaključka suda od 28. veljače 2020. gdje pod točkom 11. i 12. navodi postupak izvlaštenja pri čemu se referira isključivo na izvlaštenje nekretnina za plutajući LNG terminal, izostavljajući činjenicu da su nekretnine oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj obuhvaćene postojećom projektnom dokumentacijom za izgradnju kopnenog dijela LNG terminala.

Stečajni dužnik dostavio je lokacijsku informaciju Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Krk, Klasa: 350-05/20-10/00072 od 16. ožujka 2020., a koja lokacijska informacija je izdana u smislu odredbe čl. 36. Zakona o prostornom uređenju u kojoj je za zemljišta oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj, navedeno da se nekretnine nalaze unutar obuhvata sljedećeg prostornog plana PPUO Omišalj – IV. ID. Navedena lokacijska informacija sukladno osnovi temeljem koje je izdana nije osnov za provedbu zahvata u prostoru. Ista je sastavni dio potvrđenog stečajnog plana.

Prema pribavljenim podacima od strane Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za prostorno uređenje i dozvole od državnog značaja, Sektor lokacijskih dozvola i investicija proizlazi da je navedeno tijelo donijelo izmjenu i dopunu lokacijske dozvole Klasa: UP/I-350-05/18-01/137 od 26. listopada 2018. kojim je izmijenjena ranije izdana lokacijska dozvola u kojoj se u toč. III navodi obuhvat cjelokupnog zahvata koji obuhvaća prostor terminala UPP (plutajućeg kao prve etape realizacije zahvata te kopnenog kao druge etape), pri čemu se od nekretnina oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj predviđa formiranje nove građevne čestice za kopneni dio Terminala za UPP istočno od pristupne ceste.

Lokacijska dozvola izdana od strane nadležnog tijela pravomoćna je i konačna te iz iste slijedi da su u postupku izdavanja dozvole sudjelovali kako stečajni dužnik zastupan po ranijem stečajnom upravitelju Nikoli Remenaru kao i Gasfin S.A., Luksemburg po svojim punomoćnicima koji su se protivili namjeravanom zahvatu u prostoru tvrdeći da LNG Hrvatska nije nositelj niti jednog stvarnog prava na česticama u obuhvatu zahvata. Navedene prigovore upravno tijelo odbilo je kao neutemeljene iz razloga što je odredbama Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin (NN 57/18) kojim je za nositelja investicije projekta Terminala za UPP na otoku Krku (i plutajućeg i kopnenog terminala) određeno društvo LNG Hrvatska.

Revizijskom sudu, a što je prethodno navedeno i u žalbi, ukazuje se na odredbe Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin (NN 57/18) kojim se utvrđuje strateški interes za Republiku Hrvatsku u pogledu provedbe izvlaštenja nekretnina, sve radi realizacije projekta Terminala za UPP radi očuvanja sigurnosti opskrbe plinom za Republiku Hrvatsku, a kojim je za nositelja investicije projekta određeno društvo LNG Hrvatska d.o.o.

Prethodno dostavljena suglasnost vjerovnika od 8. lipnja 2020. izdana je referirajući se na toč 1.6. izmijenjenog stečajnog plana gdje se tvrdi kako postupak izvlaštenja za potrebe gradnje plutajućeg LNG terminala neće utjecati na provedbu stečajnog plana, slijedom čega je ista dana na temelju činjenica koje je stečajni dužnik prezentirao, prikrivajući činjenice koje se odnose na nekretnine dužnika koje su u obuhvatu zahvata za drugu etapu, izgradnju kopnenog dijela Terminala za UPP.

Iz izloženog slijedi da je u izmijenjenom stečajnom planu, stečajni dužnik nesavjesno prikrivao činjenicu da su nekretnine oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj obuhvaćene drugom etapom zahvata u prostoru odnosno izgradnjom kopnenog dijela terminala za ukapljeni plin tj. da su iste predviđene za buduće izvlaštenje i da na istima stečajni dužnik ne može planirati svoje investicije, daljnje poslovanje, izgradnju objekata kako bi ostvario prihode predviđene stečajnim planom koji je potvrdio sud.

Vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija u žalbenom je postupku dostavila izmjenu i dopunu lokacijske dozvole Klasa: UP/I-350-05/18-01/137 od 26. listopada 2018. Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za prostorno uređenje i dozvole od državnog značaja, Sektor lokacijskih dozvola i investicija koja je pravomoćna s datumom 4. srpnja 2019., a iz koje evidentno proizlazi da stečajni plan nije provediv na način kako to planira dužnik, a obzirom da su nekretnine oznake kč.br. 14028, 14055, 14056 i 14059 sve upisane u zk.ul. 4210 k.o. Omišalj obuhvaćene drugom etapom obuhvata zahvata u prostoru izgradnje kopnenog terminala UPP-a, a koja realizacija projekta je od strateškog značaja za Republiku Hrvatsku.

Zakonom o terminalu za ukapljeni prirodni plin (Narodne novine, broj 57/18) određeno je da će se terminal za ukapljeni prirodni plin graditi u dvije faze. Člankom 6. stavkom 3. Zakona propisano je da će investitor (LNG Hrvatska d.o.o.) realizirati gradnju terminala u dvije faze na način da će se u prvoj fazi graditi plutajući terminal, dok će se u drugoj fazi graditi kopneni terminal. Pravomoćna lokacijska dozvola obuhvaća obje faze dakle kopneni terminal i plutajući terminal kao

prvu fazu. Nastavno na navedeno Stečajni Plan se temelji na gospodarskom iskorištavanju nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika koje će biti predmet izvlaštenja u trenutku kada se krene s realizacijom druge faze odnosno izgradnjom kopnenog terminala.

Također, važno je istaknuti da realizacija plutajućeg Terminala za UPP ne isključuje razvoj druge faze projekta, odnosno kopnenog Terminala za UPP, prije 2031. godine na predmetnom zemljištu, kao i da se pogrešno interpretira da se kopneni terminal odnosno druga faza ne može graditi prije 2031. Izgradnja kopnenog terminala može započeti u bilo kojem trenutku sukladno pravomoćnoj lokacijskoj dozvoli.

Dinamika razvoja druge faze projekta, odnosno kopnenog Terminala za UPP, uvjetovana je interesom tržišta za zakup dodatnih kapaciteta, a za koje je potrebna izgradnja kopnenih spremnika.

Budući da je kapacitet plutajućeg terminala u periodu 2021.-2023. popunjen u potpunosti (100%), odnosno preko 80 % u periodu od 2023. do 2027. godine, izvjesno je će postojati značajan interes tržišta za dodatnim kapacitetima prije 2031. godine. Osim mogućnosti istovremenog korištenja kopnenog i plutajućeg terminala, također postoji nekoliko tehnoloških rješenja koja omogućavaju korištenje postrojenja za uplinjavanje na brodu uz izgradnju jednog ili više spremnika na kopnu.

Također, u dijelu u kojem se navodi da će za potrebe dopreme sirovina stečajni dužnik koristiti prostor industrijske luke za petrokemiju tu je važno napomenuti da je riječ o pomorskom dobru te da isto stečajni dužnik nije u mogućnosti koristiti ukoliko ne ishodi važeću koncesiju na tom dijelu pomorskog dobra. Također, predmetno pomorsko dobro se ne može koristiti za potrebe navedene Stečajnim planom s obzirom da LNG HRVATSKA d.o.o. ima važeći ugovor o koncesiji na 99 godina za pomorsko dobro odnosno industrijsku luku koja se ne može koristiti za potrebe navedeni Stečajnim planom.

Također, za potrebe navedene Stečajnim planom ne može se koristiti niti eventualno susjedno pomorsko dobro s obzirom da u skladu s propisima koji uređuju pomorstvo, za Terminal za UPP izrađena je Maritimna studija, a koja je prihvaćena i odobrena od strane Lučke kapetanije Rijeka 8. ožujka 2018. donošenjem Rješenja KLASA: UP/I-350-05/18/01/31, URBROJ:530-04-4-2-2-18-2. Maritimna studija propisala je sigurnosno područje Terminala za UPP (Safety zone), a koje jest područje u veličini od 500 m od krajnjih točaka FSRU broda i/ili broda za prijevoz UPP-a dok je na vezu uz FSRU brod. Unutar sigurnosnog područja zabranjena je plovidba svih plovila, sidrenje i ribarenje, izuzev plovila koja imaju dozvolu ulaska od strane odgovorne osobe Industrijske luke Terminala za UPP. Pristup i ulazak u sigurnosno područje dozvoljeno je isključivo brodovima za prijevoz UPP-a koji prilaze Terminalu, tegljačima koji sudjeluju u manevru broda, tegljačima u pripravnosti, privezivačkim brodicama te ostalim plovilima koja daju podršku ili uslugu brodu za prijevoz UPP-a, FSRU brodu ili Terminalu za UPP, a koja su od odgovorne osobe Industrijske luke Terminal za UPP i odgovorne osobe Terminala za UPP dobila odobrenje. Navedeno konkretno znači da se predloženi Stečajni plan ne može realizirati s obzirom da niti jedan brod ne može pristupiti u blizini lokacije koja je predmet Stečajnog plana te je predloženi projekt tehnički nemoguće realizirati.

Slijedom navedenog, nedvojbeno je da je navedeni stečajni plan neprovediv, nije u suglasnosti s već izdanim dokumentima o lokaciji koja se od strane dužnika planira za izgradnju i ulaganja, odnosno stečajni je plan potvrđen na temelju pogrešno utvrđenih činjenica odlučnih za realizaciju i provedbu istog.

Stoga vjerovnik smatra da je u smislu čl. 336. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17) došlo do povrede materijalnog prava i postupovnih odredbi jer je prihvrat stečajnog plana postignut na nedopušten način. Iz tog razloga na temelju prethodno izloženih činjenica podnositelj postavlja sljedeće pravno pitanje koje glasi:

- Je li potvrdom stečajnog plana čiji je prihvrat ishoden na nedopušten način prikrivanjem odlučnih činjenica vezanih za provedbu stečajnog plana odnosno provedivost plana, povrijeđena odredba čl. 336. st. 1. toč. 2 Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17) i je li prikrivanje odlučnih činjenica kod izrade stečajnog plana razlog za uskratu potvrde stečajnog plana na koji sud pazi po službenoj dužnosti ili po prigovoru jednog vjerovnika zbog čega je dužan uskratiti potvrdu stečajnog plana u smislu čl. 336. st. 1. toč. 2 Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17);

Na temelju izloženog, a smatrajući da je postavljeno pitanje važno za odluku u konkretnom predmetu ali i za osiguranje jedinstvene primjene prava i za razvoj prava kroz sudsku praksu, to u smislu odredbe čl. 385. u svezi s čl. 387 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) predlaže sudu dopustiti reviziju u ovoj pravnoj stvari.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Tanja Šušak